

Î N C H E I E R E

05 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Compania de asigurări „Moldova-Astrovaz” societate pe acțiuni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Compania de asigurări „Moldova-Astrovaz” societate pe acțiuni împotriva Societății cu răspundere limitată „TMT-Cargo” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 22 aprilie 2015, CA „Moldova-Astrovaz” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „TMT-Cargo” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, între CA „Moldova-Astrovaz” SA, în calitate de asigurător și SRL „RLT Interterminal”, redenumită ulterior în SRL „TMT-Cargo”, în calitate de asigurat au fost încheiate multiple contracte de asigurare, prin care asigurătorul s-a obligat să plătească asiguratului despăgubirea de asigurare la producerea riscului asigurat, iar ultimul s-a obligat să achite primele de asigurare corespunzătoare.

Susține că, contrar prevederilor art. 1301 din Codul civil coroborate cu cele ale art. 13 din Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări și ale Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, pârâta a acumulat o datorie în sumă de 240614 lei.

Afirmă că, prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 30 aprilie 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, a fost încasată de la pârâtă în beneficiul său suma datoriei în mărime de 240614 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 7218,42 de lei, iar în total suma de 247832,42 de lei, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2014 a fost considerat inadmisibil recursul declarat de pârâtă.

Relevă că, la data de 14 mai 2014, a fost înaintată cererea cu privire la intentarea procedurii de executare a hotărârii judecătorești enunțate, iar prin încheierea nr. 025-273/14 executorul judecătorească Olga Alexeenco a intentat procedura de executare cu acordarea termenului de executare benevolă de 15 zile.

Mai relevă că, în legătură cu faptul că, pârâta nu a achitat benevol suma datoriei în termenul acordat, la data de 06 iunie 2014, executorul judecătoresc, prin ordin incaso, a încasat suma enunțată, transferând-o la contul reclamantei la data de 10 iunie 2014.

Menționează că, din hotărârile judecătorești enunțate rezultă că, pârâta nu a executat în termen și în modul stabilit prevederile contractuale de achitare a primelor de asigurare în beneficiul reclamantei, astfel, aceasta urmează să achite o dobândă de întârziere în sumă de 102600,45 de lei pentru perioada 06 iunie 2011-06 iunie 2014, adică pentru 3 ani, luând în considerare achitarea efectivă.

Susține că, la data de 27 decembrie 2014, în adresa pârâtei a fost expediată reclamația nr. 926, prin care a solicitat achitarea dobânzii de întârziere, însă pârâta, prin răspunsul nr. 15 din 05 februarie 2015, a refuzat achitarea dobânzii de întârziere.

Solicită încasarea de la pârâtă a dobânzii de întârziere în sumă de 102600,45 de lei și a cheltuielilor de judecată, care vor fi suportate.

Ulterior, CA „Moldova-Astrovaz” SA a depus cerere de modificare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea de la pârâtă a dobânzii de întârziere în sumă de 102600,45 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 22312,36 de lei, suportate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ea împotriva pârâtei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, care vor fi suportate pe acest dosar.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 06 august 2015 s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță, respingând pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta este îndreptățită să pretindă de la pârâtă dobânda de întârziere doar pentru perioada 09 aprilie 2014 (data când hotărârea judecătorească din 30 aprilie 2013 a rămas definitivă) – 06 iunie 2014 (data când creditorul a avut posibilitate de a ridica mijloacele financiare de la executorul judecătoresc Olga Alexeenco), însă nu este în drept să solicite încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada enunțată, deoarece prin încheierea nr. 025-273/14 din 03 iulie 2014 executorul judecătoresc Olga Alexeenco a dispus încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantei a sumei de 4837,82 de lei, sumă care a fost încasată la data de 28 iulie 2014 prin dispoziția incaso nr. 138 a executorului judecătoresc (f. d. 49, 51).

De asemenea, prima instanță, respingând pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 22312,36 de lei, suportate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantă împotriva pârâtei cu privire la încasarea datoriei, și-a argumentat concluzia prin faptul că, din numele CA „Andrei Năstase” a participat în ședințele de judecată avocatul Sorin Corceac, or, conform art. 30 din Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, în cabinetul avocatului își exercită profesia un singur avocat, precum și în factura seria BB nr. 962146 din 06 iulie 2011, conform căreia reclamanta a achitat CA „Andrei Năstase” suma de 18312,36 de lei pentru prestarea serviciilor de asistență juridică (f. d. 58), nu este indicat în temeiul cărui contract a fost eliberată această factură fiscală și pentru care cauză au fost prestate serviciile de

asistență juridică, or, conform contractului din 01 ianuarie 2011, reclamanta a încheiat cu CA „Andrei Năstase” contract de asistență juridică complexă (f. d. 41).

Totodată, prima instanță a mai reținut că, conform facturii fiscale seria PB nr. 0430751 din 28 februarie 2013, reclamanta a achitat CA „Andrei Năstase” suma de 17579,21 de lei pentru prestarea serviciilor de asistență juridică, iar conform actului de primire-predare a lucrărilor efectuate din 31 decembrie 2013, valoarea totală a lucrărilor efectuate de CA „Sorin Corceag”, inclusiv participarea în ședințele de judecată ale primei instanțe constituie 4000 de lei (f. d. 46, 59), însă avocatul Sorin Corceag a participat în instanța de apel, precum și că în factura fiscală enunțată nu este indicat în temeiul cărui contract a fost eliberată această factură fiscală și pentru care cauză au fost prestate serviciile de asistență juridică, or, conform contractului din 01 februarie 2013, reclamanta a încheiat cu CA „Sorin Corceag” contractul de asistență juridică complexă (f. d. 44).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de CA „Moldova-Astrovaz” SA și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 29 februarie 2016, CA „Moldova-Astrovaz” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii și încasarea din contul intimatului a taxei de stat pentru depunerea cererilor de apel și recurs.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii și greșit au concluzionat că, intimata și-a onorat obligațiunile sale față de recurentă.

Susține că, instanțele judecătorești au aplicat eronat prevederile art. 619 alin.(1) și (2) din Codul civil și ale art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de CA „Moldova-Astrovaz” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii și greșit au concluzionat că, intimata și-a onorat obligațiunile sale față de recurentă nu pot fi reținute, deoarece la caz, instanțele judecătorești s-au călăuzit de art. 238 alin. (2) și 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă și corect au determinat circumstanțele pricinii.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești au aplicat eronat prevederile art. 619 alin.(1) și (2) din Codul civil și ale art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deoarece în speță, instanțele judecătorești au aplicat elocvent normele de drept, care guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, instanța de recurs notează că, CA „Moldova-Astrovaz” SA nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu

a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de CA „Moldova-Astrovaz” SA ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Compania de Asigurări „Moldova-Astrovaz” societate pe acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari